

er åbenbart helt ligeglade med, at vi med den her lovgivning begynder at diskriminere. Vi bryder med det grundlæggende princip, at et biologisk barn og et adoptivbarn er akkurat lige godt stillet i forhold til dansk lovgivning. Det vil sige, at et adopteret barn ikke har de samme rettigheder som et biologisk barn, og det er det, der er problemet.

Det kan godt være, det somme tider er svært for Socialdemokratiet at holde fast i værdier. Det har jeg forståelse for. Men jeg håber også, at der kan være en vis forståelse for, at for os er det her det afgørende. Det er en grundlæggende værdi, at adopterede børn og biologiske børn skal være ligestillede.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det var ganske rigtigt. Jeg sagde også, at der ikke var tid til det, for når det ikke er lykkedes endnu at forstå, hvad der står i lovgivningen, kan det selvfølgelig heller ikke lykkes, inden vi skal stemme. Det var faktisk, fordi fru Elsebeth Gerner Nielsen også skulle vide, hvad der står i lovgivningen. Jeg ved det skam godt. Jeg har studeret den, oven i købet fra før den blev født. Det er jo et privilegium, man somme tider har.

Så vil jeg sige, at det er godt for alle de mennesker, der ønsker familiesammenføring i Danmark, at det ikke er fru Elsebeth Gerner Nielsen, der skal administrere lovgivningen, i hvert fald ikke hvis hun selv tror på de fortolkninger, som hun her står og breder ud i den ganske verden som et skræmmebillede. Hvis det er det billede, folk tror på, kan jeg da godt forstå, at der er nogle, der er forundrede, men sådan er lovgivningen ikke, og sådan er alle vi andre ikke. Jeg håber ikke, at der er mange, der tror på de skræmmebilleder, vi hører om her.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt følge op på spørgsmålet fra fru Pia Gjellerup.

Jeg synes, at det store problem i det her er, at med den måde, som visse medlemmer her i Tinget diskuterer på, efterlades der faktisk et falsk billede hos befolkningen af, hvad det handler om. Den holding, som jeg hører fru Elsebeth Gerner Nielsen har, er, at hvis man ikke kan nå en løsning, der gælder for alle, skal man lade være med at gøre noget.

Efter at fru Gerner Nielsen i lang tid på en række områder, hvor vi har været enige, har kri-

tiseret reglerne og virkningen af dem, efter at vi går ind og sammen med regeringen forsøger at finde løsninger, fremstiller fru Gerner Nielsen det, som om vi strammer, fordi vi ikke har de sidste 5 pct. med. Fru Gerner Nielsen tegner et billede af, at vi hellere skulle lade være med at løse problemet for de 95 pct., som fru Gerner Nielsen gerne vil, når vi ikke kan få de sidste 5 pct. med. Det er jo billedet, fru Gerner Nielsen tegner, og det forstår jeg simpelt hen ikke kan være en radikal opfattelse.

Formanden:

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen, og mon vi så ikke er ved at kunne gå videre i ordførrækken derefter.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg forstår ikke hr. Ole Stavad. Hvordan kan det være, at 5 pct. ikke er et problem for Socialdemokratiet? Hvordan kan det være, at det ikke er et problem, at der faktisk er nogle børn, der bliver stillet på en anden måde, end de tidligere har været stillet? Det forstår jeg ikke, for jeg troede, at Socialdemokratiet repræsenterede solidaritet, og at det var en væsentlig værdi.

Hr. Ole Stavad kan måske også forklare mig: Hvad er det for et problem, man løser ved at lade være med at tage de sidste 5 pct. med? Hvad er det for et hul, man lukker?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt starte med af hensyn til dem, der måtte følge med i den her debat uden for huset, at sige, at der er ingen børn, der bliver stillet anderledes – ingen. Den her problemstilling kan tidligst opstå, efter at man er fyldt 28 år. Det synes jeg for det første er vigtigt at man ved i forhold til diskussionen her.

Kl. 16.45

Så kan der være nogle særlige situationer, som jeg egentlig synes at integrationsministeren har skåret meget præcist ud fra talerstolen både under andenbehandlingen og her under tredjebehandlingen: For de 5 pct., der bliver adopteret, efter at de er fyldt 6 år, og som flytter ud af landet, er bosiddende i udlandet og finder en ægtefælle der, gælder den regel, der gælder for alle i dag med hensyn til tilknytningskravet. Men de 95 pct., der måtte være i den situation, som jo ikke er særlig sædvanlig, vil overhovedet ikke blive mødt af nogen begrænsning. Det er